

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Marta Filipiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. Michała Witkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 18.02.2016 r. sprawy **M. M.**, s. B. i D. z domu D., urodzonego (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 kwietnia 2015 r. G. przy ulicy (...) z pomieszczenia gospodarczego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci kosiarki spalinowej marki B.&S., piły spalinowej marki B., piły elektrycznej marki L., szlifierki kątovej marki V. (...), szlifierki kątovej marki S., oraz szlifierki kątovej marki S. (...) o łącznej wartości 1500 złotych, czym działał na szkodę E. D. (1);

tj. o przestępstwo z art. 278§ 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego M. M. za winnego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 278§1 k.k., art. 33§1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych grzywny;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata L. K. kwotę 752,76 (siedemset pięćdziesiąt dwa 76/100) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego;

III. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt. 2, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) obciąża oskarżonego kosztami sądowymi: wydatkami w kwocie 822,76 zł (osiemset dwadzieścia dwa 76/100 złotych) oraz opłatą w wysokości 220 zł (dwustu dwudziestu złotych).

X K 519/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 kwietnia 2015 r. pomiędzy godziną 13 a 14 M. M. udał się na ul. (...) w G., by odwiedzić swoją ciocię. Znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu. Gdy przybył na miejsce, okazało się, że nikogo nie ma w domu. Wszedł na posesję przez płot, następnie próbował wejść do mieszkania, jednak drzwi były zamknięte. Wówczas otworzył garaż, którego drzwi okazały się otwarte. Z wnętrza garażu zabrał kosiarkę spalinową marki B.&S. i inne elektronarzędzia – dwie piły (spalinową marki B., elektryczną marki L. i trzy szlifierki kątovej (marki V. (...), S. oraz S. P.). Zapakował elektronarzędzia do leżącej w garażu torby. Elektronarzędzia należały do męża cioci oskarżonego, E. D. (1), ich łączna wartość wynosiła około 1500 zł.

Następnie M. M. udał się na przystanek autobusowy. Na przystanku podeszli do niego sąsiedzi jego cioci, którzy telefonicznie poinformowali ją o całym zajściu. Na miejsce przyjechał E. D. (2) z żoną oraz Policja. M. M. został zatrzymany.

/dowody: wyjaśnienia M. M. k. 37-39

zeznania E. D. (2) k. 3-4, 50-52

zeznania D. S. k. 8-11

zeznania P. W. k. 17-19

protokół zatrzymania osoby k. 15-16

protokół przeszukania osoby k. 21-22

pokwitowanie odbioru elektronarzędzi k. 25/

M. M. przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym.

/wyjaśnienia M. M. k. 37-39/

M. M. był uprzednio karany za przestępstwa przeciwko mieniu.

/dowody: karta karna k. 54

odpisy wyroków k. 59-61, 64-65/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, został zatrzymany ze skradzionym mieniem. Dlatego też Sąd uznał za wiarygodne zarówno wyjaśnienia oskarżonego, jak i zeznania przesłuchanych w sprawie świadków – sąsiadki pokrzywdzonego D. S. i P. W., funkcjonariusza Policji, który dokonywał zatrzymania oskarżonego. Sąd nie znalazł również podstaw do zakwestionowania zeznań E. D. (2) co do wartości skradzionych przedmiotów. Oskarżony nie podważał tej wartości, pokrzywdzony sam kupował elektronarzędzia i niewątpliwie był zorientowany zarówno w cenach ich zakupu, jak i stopniu ich zużycia.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty urzędowe zgromadzone w sprawie, gdyż zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Mając na względzie przeprowadzone w sprawie dowody, Sąd przypisał oskarżonemu sprawstwo zarzucanego mu czynu. Dowody, w ocenie Sądu są spójne i jednoznaczne. Sąd doszedł do przekonania, że zabierając rzeczy w postaci elektronarzędzi należących do jego wujka, M. M. wypełnił znamiona czynu wskazanego w art. 278 §1 k.k.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd jako okoliczność obciążającą uznał to, iż oskarżony działał umyślnie, będąc pod wpływem alkoholu, a dodatkowo na szkodę najbliższej rodziny, co zdaniem Sądu świadczy o jego wyjątkowej demoralizacji. Na niekorzyść oskarżonego przemawiała również jego wielokrotna uprzednia karalność za przestępstwa przeciwko mieniu i popełnienie kolejnego przestępstwa w okresie próby.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu za przypisany mu czyn kara 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz, w związku z faktem popełnienia zarzucanego mu czynu celem osiągnięcia korzyści majątkowej – na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. – kara grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, spełni również swoje cele wychowawcze.

Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania, iż brak jest w ustalonych okolicznościach podstaw do zastosowania wobec oskarżonego M. M. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Mając na uwadze fakt, że oskarżony był już wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, nie miał żadnych zahamowań, by popełnić kradzież na szkodę swojej rodziny, w tym przypadku warunkowe zawieszenie wykonania kary byłoby w ocenie Sądu pozbawione podstaw i całkowicie niezasadne. Zdaniem Sądu nie sposób dopatrzeć się w zachowaniu oskarżonego jakichkolwiek przejawów pozytywnej prognozy kryminologicznej, przeciwnie, powyższe świadczy raczej o wysokim stopniu jego demoralizacji. Co więcej należy podkreślić, że wymierzone uprzednio oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie odniosły żadnego skutku – oskarżony w dalszym ciągu nie przestrzega porządku prawnego, nie poddaje się procesowi resocjalizacji, nie wyciąga wniosków z negatywnych konsekwencji swojego zachowania, jakie ponosi. Tym samym pozbawienie oskarżonego wolności na określony w wyroku okres jest w pełni zasadne ze względów prewencji szczególnej, mającej na celu powstrzymanie oskarżonych od popełniania przestępstw w przyszłości.

Sąd zasądził również na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego kwotę 752,76 zł tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony oskarżonego w niniejszej sprawie.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, Sąd obciążył go tymi kosztami i wymierzył mu opłatę zgodnie z obowiązującymi przepisami. Oskarżony jest osobą młodą, zdolną do pracy, może zapracować na pokrycie kosztów postępowania zainicjowanego z powodu jego niezgodnego z prawem zachowania.

SSR Dorota Zabłudowska